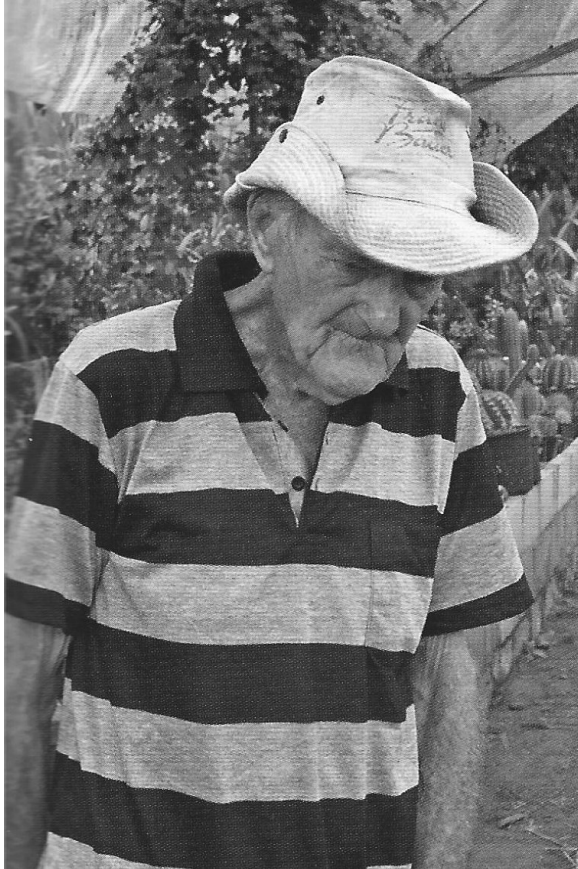

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

131

MAAS EN PEEL

LENTE 2023

Omslag: Geert Eerkens werd geboren in januari 1924. Hij volgde na zijn basisvorming een opleiding aan een landbouwschool. Na die opleiding werkte hij gedurende 12 jaar in Nederlands-Indië, waarvan de laatste 3 jaar als manager van 1000 ha grote plantage in midden-Java. Hij vertrok daar in 1958 en vestigde zich in Suriname. In de jaren zestig van de vorige eeuw zette hij de nieuwe plantage Sorgvliet op. Geert was lid van Succulenta vanaf 1941. Op de nieuwe plantage begon hij weer met een nieuwe verzameling cactussen; in hoofdzaak Melocactussen. De zaden die deze planten leverden werden veelal gebruikt voor andere liefhebbers van deze planten. Tot zijn dood werd onder meer het Clichéfonds rijkelijk van Melocactuszaden voorzien. Geert Eerkens overleed na een kort ziekbed op 19 februari 2015.

AFDELINGSNIEUWS

Nr, 131 Lente 2023 32e jaargang
Kwartaalblad van SUCCULENTA
Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

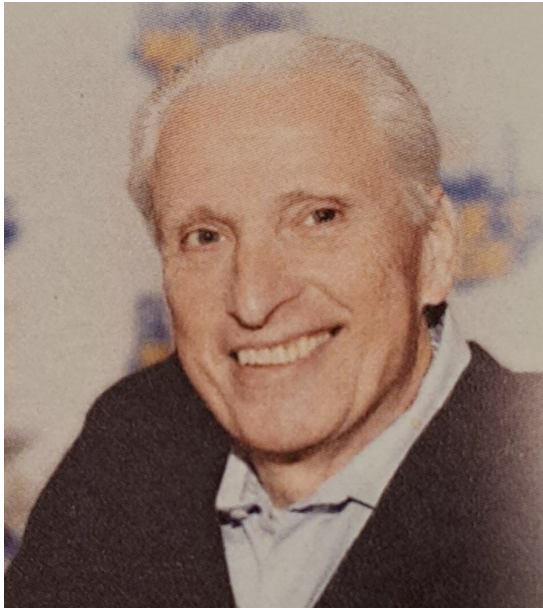
Red. adres: Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

In memoriam: Ruud Doek

Jack Schraets

Op 10 januari 2023 overleed in Panningen Ruud Doek.

Hij werd geboren in Helden op 10 september 1956.

In de jaren tachtig van de vorige eeuw werd hij lid van onze afdeling en begin jaren negentig werd hij bestuurslid van de afdeling.

Door zijn drukke werkzaamheden moest hij daarmee stoppen. Eind 1997 bedankte hij als lid van de afdeling, maar enkele jaren gelden werd hij opnieuw lid.

Hij hield zich in de laatste jaren vooral bezig met de verzorging van de succulenten in de Jochumhof in Steyl als vrijwilliger.

In vroeger jaren was Ruud vooral geïnteresseerd in Notocactussen.

Moge hij rusten in vrede!

Gedachten van een voorzitter.

Williejan Rooijackers

Normaal staat er een nummer achter de titel. Eerlijk gezegd heb ik even niet gekeken welk nummer het zou worden. Het is in ieder geval de laatste met deze titel. De volgende keer wordt het iets als: Stekels of Prikkelend.

Tja, waarom de laatste gedachten van een voorzitter. Ik ben zo'n beetje 16 jaar lid en zit daarvan 15 jaar in het bestuur. Eigen schuld nietwaar, maar goed.

Begonnen als 2e secretaris, functie overgenomen van Henk van de Broek. Na enkele jaren 1e secretaris, dit na een ongeluk en ziekte van Martin Senders. Nu zeven jaar terug stopte Jack Schraets als voorzitter van de afdeling. Het vinden van een voorzitter was, zoals in alle tijden, een probleem. Uiteindelijk hebben we als bestuur besloten in plaats van met 5 man met 4 door te gaan. Het, de afdeling, moest tenslotte doorgaan. Met aan mij de eer. Als ik terugkijk op de laatste 7 jaar denk ik dat we er in geslaagd zijn om door middel van een andere insteek, nieuwe ideeën, probeersels en dergelijke de afdeling levendig te houden met meer aandacht voor het bezig zijn met de hobby.

Echter.....er komt ook een moment dat het tijd is voor nieuwe ideeën, een frisse kijk en nieuw enthousiasme. Dus doe ik een stapje terug. Niet dat ik geheel weg ben, ik blijf schrijven, een quiz houden en, waar nodig, het bestuur helpen of ondersteunen.

Ik en mijn medebestuurleden denken dat we een goede opvolger gevonden hebben in de persoon van John Jagerszky. Ik wens hem veel succes en hoop dat de afdeling veel, ook nieuwe, activiteiten gaat ondernemen. Voor mij zal het best effe wennen zijn, een meer consumerende rol.

Dan de laatste maanden. In december hebben we het grote cactusspel gespeeld. Dat was leuk, kei leuk. Samen als team of groepje vragen oplossen en de eindstreep proberen te bereiken op een soort ganzenbord. Heel mooi gemaakt en erg leuk om te doen. Iedereen was het erover eens; voor herhaling vatbaar.

In januari is na een lang ziekbed helaas de heer Ruud Doek overleden. Ruud was een enthousiaste vrijwilliger in de Jochumhof.

Tijdens de januari-bijeenkomst hebben we genoten van een lezing, Ruta 40, van Norbert en Elisabeth Sarnes. Waar ik voorheen hun lezingen weleens wat eenzijdig vond, werd ik nu aangenaam verrast. Een hele mooie lezing met een grote variatie in planten.

Terwijl ik dit typ is het pas eind januari echter door de aanstaande verhuizing van de heer Schraets moeten we onze artikelen wat eerder inleveren. Vooruitkijkende naar februari; we gaan het zaad van Mien van Brussel uitreiken met een uitleg. Ik ben erg benieuwd of van de grote hoeveelheid zaad van ruim 20 jaar oud nog iets gaat kiemen. Het biedt in ieder geval voldoende stof voor enkele artikelen. Verder denk ik dat ook anderen wel geïnteresseerd zullen zijn in de afloop. Tijdens de ALV gaat onder andere Harrie wat vertellen over enten. Buiten dat het deels over gewoon enten gaat, gaat het ook over andere vormen. Harrie heeft zich het enten van *Euphorbia*'s eigen gemaakt. Persoonlijk vind ik dat erg knap.

Ik hoop en ik wens het voor de afdeling dat zich in februari nog een bestuurslid aanmeldt. Een bestuur van 3 is alleen al vanwege de diverse werkzaamheden onwenselijk.

Ik vrees echter dat een bepaald gezegde op mij van toepassing is: Hoop doet een gek in vreugde verder leven.

Een vooruitblik op 2023, het voorlopige programma kent diverse leuke dingen, er zijn diverse leuke ideeën voor o.a. sprekers en in binnen en buitenland is weer van alles te doen. Dus 2023 heeft het in zich om een mooi succulentenjaar te worden.

ERNST ZECHER (1942-2022)

Ernst Zecher werd in 1957 lid van de Oostenrijkse cactusvereniging.

Vanwege zijn talrijke wetenschappelijke werk werd hem de ingenieurstitel verleend. Hij werd ook benoemd tot erelid van de Oostenrijkse cactusvereniging.

Ook werden diverse planten naar hem genoemd, namelijk *Lobivia zecheri*, *Parodia zecheri*, *Rebutia zecheri*, *Tillandsia zecheri* en *Pinguicula zecheri*.

In 1982 was hij hoofdorganisator van Congres van de IOS in Wenen, Zecher maakte meerdere reizen naar Zuid-Amerika, Mexico en de Verenigde Staten.

EEN NIEUWE VOORZITTER

De afgelopen ledenbijeenkomst 28 februari was voor mij toch wel een beetje spannend omdat de vraag, wel of geen voorzitter zijn, beantwoord zou worden.

Aan deze avond is veel vooraf gegaan. Het was voor mij geen vanzelfsprekendheid. Sterker nog: als iemand me een jaar of drie geleden verteld zou hebben dat ik dit nog ooit zou doen dan zou ik het niet geloofd hebben.

Ongeveer een jaar geleden, Williejan had al verschillende keren gevraagd om nieuwe bestuursleden, begon ik erover na te denken. Niet over het voorzitterschap overigens maar gewoon over zitting nemen in het bestuur. Ik was al een jaar of drie met pensioen maar had nog wel een klein beetje tijd over. Pensionado's hebben het namelijk erg druk, weet je.

Ik heb verschillende maanden de zaak overdacht en daarbij een aantal punten op een rij gezet.

Het eerste punt is persoonlijk. Wilde ik het wel, want na 45 jaar in het middelbaar onderwijs als docent Nederlands en bedrijfseconomie (M&O in de wandelgangen) en continue van alles moeten, was mijn vrijheid me erg lief. Als ik het doe moet ik me toch committeren aan onze vereniging "Maas en Peel". En dat houdt in dat er weer dingen moeten op tijd en plaats.

Verdere overwegingen hebben een meer zakelijk karakter en hebben te maken met ontwikkelingen in onze vereniging en met veranderingen op landelijk niveau.

Om te beginnen stelde ik me de vraag: "Hoe is de situatie van onze vereniging?"

Financieel zit het wel goed. Bekijk je het overzicht van onze penningmeester, je haalt de contributie van 2023 af van het eindsaldo en je vergelijkt dat met het beginsaldo op 1 januari 2021, dan zie je dat we in de lift zitten.

Dat betekent niet dat we op dit punt niet voorzichtig moeten zijn want zoals Gerbrand Adriaensz. Bredero (Nederlandse schrijver uit de 17^e eeuw) al in zijn werken schreef: " 't Kan verkeren". En dat geldt nog steeds, ook voor ons. Ik

denk daarbij aan het teruglopend aantal leden, hoewel dat binnen Maas en Peel nog niet zo van toepassing is.

Het volgende punt is van bestuurlijke aard. We hebben twee aftredende bestuursleden die niet herkiesbaar zijn. Een bestuur dat dan nog maar uit drie personen bestaat is te klein. Dus er is dringend behoefte aan nieuwe bestuursleden.

Vernieuwing is niet alleen een getalsmatige kwestie. Als een vereniging te lang draait op de automatische piloot, is het tijd voor verandering.

Om met de woorden van Jack Schraets te spreken : “Ik vind het niet meer spannend”. Hoewel ik niet precies weet wat hij daarmee bedoelt want ik heb hem daar nog niet over gesproken, denk ik wel dat hij bepaalde veranderingen voor ogen heeft. Hij suggereerde misschien dat hij, zijn leeftijd en ervaring indachtig, alles had gezien. Maar dat betwijfel ik. Er is zoveel kennis en kunde binnen onze hobby, daar is een mensenleven niet lang genoeg voor. Ook deze gedachte wijst in de richting van vernieuwing.

Onze vereniging en natuurlijk ook onze leden worden steeds ouder, een landelijke trend. Het aantal mensen dat lezingen geeft of zich anderszins inzet wordt daardoor logisch steeds kleiner. Ook het aantal lezingen neemt af: er komen er minder bij, we hebben er al zoveel gehoord en bij de ouderen stopt de drang tot reizen of gezien de leeftijd gaat het niet meer. Kort gezegd: het wordt steeds moeilijker om onze bijeenkomsten te vullen met lezingen of andere activiteiten van buiten af. Ook de kosten spelen daarbij een rol: minder leden, minder contributie-inkomsten en stijgende prijzen.

Dat alles betekent dat we onze avonden deels anders in moeten vullen.

Hier kom ik in botsing met mijn kennis van onze afdeling. Ik ken de vereniging en de onze leden te weinig om aan deze veranderingen op dit moment goed sturing te kunnen geven. Ook zelf alle bijeenkomsten in te vullen met een soort van one-man-show is absurd.

Daarom de volgende zaken op een rijtje.

- Ik kan dit niet alleen.

- Ik zou de vereniging en haar leden graag beter willen leren kennen.
- Ik heb dringend bestuursleden nodig.
- Goede oude zaken blijven gehandhaafd. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de oppotregeling in situaties dat u het niet kunt.

Om dat eerste en tweede punt te bewerkstelligen zou ik graag, op afspraak, bij iedereen op bezoek komen. Het is geen verplichting, dus als je nee zegt zal ik dat zonder meer accepteren. Bij die bezoeken zal het vooral gaan over de vraag hoe jullie tegen de vereniging aankijken en wat je zou willen dat er gebeurde. Het tweede punt wordt steeds noodzakelijker, zeker omdat onze penningmeester heeft aangegeven in ieder geval tijdelijk uit de roulatie te zijn in verband met zijn studie. We houden dan nog maar twee bestuursleden over. Dat kan niet, dat zou het einde van de vereniging betekenen.

Uw nieuwe voorzitter,
John Jagerszky

Oproep!

Jack Schraets

Zoals bij alle afleveringen van het Afdelingsnieuws, doet zich ook bij dit nummer het geval voor, dat sommige pagina's slechts gedeeltelijk gevuld worden door een artikel. In een dergelijk geval is het fijn als ik een afbeelding of een korte tekst kan gebruiken als bladvulling.

Dergelijke teksten of afbeeldingen kunt U bij mij kwijt met een kort bericht waarom U dit bericht lezenswaard vindt voor medeleden.

Het meest aantrekkelijk is het, wanneer U inzending iets te maken heeft met ons aller hobby.

Bij voorbaat dank ik U voor Uw bericht; het bespaart me een heleboel hoofdpijn en tijd!

Geef de pen door

Jack Huijs

Bij het doorlezen van het vorige afdelingsnieuws verraste mij aan het eind van John Jagerski's bijdrage in de bovenvermelde artikelreeks dat ondergetekende was uitverkoren om de spreekwoordelijke estafettepen ter hand te nemen. Ik werd daar eerlijk gezegd door de redacteur van dit blad lichtjes op gewezen, omdat ik nog niet zo ver was gekomen met lezen. Het maakt ook niet uit, we komen tóch allemaal aan de beurt, dus vooruit maar met de geit!

Tja, hoe te beginnen als je geen tot weinig inspiratie hebt als schrijver? Bij het begin lijkt me dan logisch! Het was in 1973 of 1974 dat ik lid werd van Succulenta toen ik in Breukelen woonde. Aansluiten bij een afdeling ging mij destijds wat te ver want vanwege mijn (militaire) carrière moest ik regelmatig verhuizen. Ik raakte in de ban van cactussen nadat ik een relatie kreeg met mijn huidige echtgenote; haar vader had een kasje en daar stonden enkele cactussen

Bosje cactussen

Lithops (levende steentjes)

volop te bloeien! Eigenlijk was ik al eerder onder de indruk van die wonderbaarlijke planten; ik herinner me dat mijn oudere broer een exemplaar van school had meegekregen, een Echinopsis als ik me goed herinner. Nabij Breukelen (Nieuwersluis) had ik een volkstuintje en daar kwam een kasje te staan, gemaakt van eenruiters. Dat dat ding het heeft gehouden mag een wonder wezen want het waren al oude eenruiters. Ik kweekte daar naast cactussen ook groenten in.

In 1976 werd ik overgeplaatst naar Seedorf waar ik in de houthobbyclub een kasje van latten in elkaar flanste, ongeveer 1 bij 1 meter. Zes jaar later kwam ik terug en ging in Elburg wonen alwaar mijn eerste (aluminium) kas verscheen en me aansloot bij de afdeling Flevozoom. Vlakbij was het agrarisch themapark Flevohof, het huidige Walibi Holland. Daar was de verzameling ondergebracht die eerder deel uitmaakte van het Succulentarium van het I.V.T. in Wageningen, oorspronkelijk bijeengebracht door de heer B.K. Boom en onderhouden door de heer W.J. Ruijsch. Het ging de heer Ruijsch zeer aan het

Melocactus (Aruba)

hart dat deze verzameling uit bezuinigingsredenen weg moest uit Wageningen. Mij ging aan het hart hoe de verzameling er na een aantal jaren door verwaar-

Stenocereus repandus op Aruba

lozing aan toe was: de meeste planten waren in 1985 bijna of helemaal dood, zelfs de Lithopsen die wel wat kunnen hebben stonden er verpie- terd bij. Mijn aanbod namens de afdeling om de verzameling beter te onderhouden werd door de "conservator" afgedaan als "helemaal niet nodig, wij kunnen dat net zo goed". Nog ruim vóór we in 1990 verhuisden naar Horst was de hele verzameling om zeep en bestond deze niet meer....

Begin jaren 90 ben ik op een braderie of iets dergelijks in Horst door de heer Schraets (en volgens mij Sjraar Linssen) gestrikt om lid te worden

van de afdeling Noord- en Midden-Limburg, later omgedoopt tot "Maas en Peel".

In de 90er jaren ben ik met Harrie Knapen en Mannie Berkhout mee gaan doen met het verkopen van cactussen op de jaarmarkt in Thorn. Dat heeft toen veel geld opgeleverd voor de afdeling. Later

kwam de nadruk meer te liggen op PR activiteiten en richtten we ons meer en meer op het aan de man brengen van hobby en vereniging. Ook Theo Gommans, Mannie Berkhout, Koos Beckers en Piet Wienen hebben daar hun steentje aan bijgedragen.

Van 2001 tot 2014 heb ik het penningmeesterschap waargenomen.

In 2013 heb ik met Alfons Bieshaar, Bert Kuijpers Paul Geerlings en Harrie Knapen de beurs van de afdeling op poten gezet. Aanvankelijk bij Zaal LimianZ, later met telkens toenemend succes bij Plantencentrum Velden. Ik trad terug in 2018.

Door de jaren heen liep als een rode draad mijn voorkeur voor het zaaien en opkweken van cactussen en andere vetplanten, overigens met wisselend succes! Ik denk dat ik altijd wel een beginneling zal blijven. Toch zie ik bij iedere mislukking een uitdaging om het de volgende keer anders en beter te doen. Zaden werden altijd – naast eigen opbrengst – via het clichéfonds van Succulenta aangekocht en, ach ja, zo speel je nog sponsortje ook.... Maar ik neem ook wel eens iets mee van een vakantieland, laatst nog was ik op Aruba en kon ik de verleiding niet weerstaan.

En nu loop ik al weer een tijdje mee als vrijwilliger in de cactuskas van de Jochumhof, samen met onze nestor Nol Kurvers en Martien Janssen. Ik bedenk me dat ook daarover wel het een en ander valt te vermelden in dit blad, dus wie weet wijd ik me daar in de toekomst nog 'ns aan....

Ah, de pen, die wil ik doorgeven aan ... Jac. Verbeek.

Zaden van Mien van Brussel

Williejan Rooijackers

Er is geen zekerheid met betrekking tot de juistheid van de namen. De namen zijn zoveel mogelijk gecontroleerd en verbeterd waar nodig. Bij enkele namen was geen informatie te vinden. Benamingen kunnen gezien de tijdsperiode inmiddels ook veranderd zijn. De jaartallen achter elke soort slaan op het jaar waarin de zaden geoogst zijn.

1. *Mammillaria nana*; 1997
2. *Mammillaria M Lau 86 de Sierra Obscura (hertrichiana)*; 1997
3. *Mammillaria elastica*
4. *Mammillaria muelenfordtii*; 1999
5. *Ferocactus (latispinus)* bij Oaxaca Mexico; 2000
6. *Mammillaria gemengd*; 1999
7. *Mammillaria mollihamata*; 1999
8. *Notocactus "Hugo Schlosser"*; 1999
9. *Mammillaria saetigera*; 1997
10. *Mammillaria bonavita*; 1999
11. *Mammillaria pubispina*; 1999
12. *Brasilicactus graessneri v. flaviflorus* ? 2000
13. *Mammillaria marksiana*; 2001
14. *Mammillaria johnstonii v guaymensis*; 2001
15. als 14, andere plant.
16. *Mammillaria hutchisoniana*; 1997
17. *Mammillaria oliviae*
18. *Mammillaria durispina*; 1999
19. *Rebutia dasyphrissa* ? 1999
20. *Mammillaria bachmannii*; 1997
21. *Mammillaria polyedra*; 2000
22. *Mammillaria unihamata*; 2000
23. *Mammillaria sempervivi*; 2000
24. *Mammillaria fraileana*; 2002
25. *Mammillaria mazatlanensis*; 1997
26. *Mammillaria compacticaulis*
27. *Mammillaria bocasana*; 1997
28. *Notocactus orthacanthus*; 1999

29. *Rebutia* gemengd
30. *Mammillaria standleyi*; 1997
31. *Mammillaria compacticaulis*; 1998
32. *Eriocactus schumannianus* v *nigrispinus*
33. *Mammillaria lewisiana*; 1998
34. *Mammillaria bocasana* v *splendens*; 2001
35. *Mammillaria fuliginosa*; 1997
36. *Mammillaria fraileana*; 1997
37. *Mammillaria zeilmanniana*; 1997
38. *Eriocactus claviceps*; 1999
39. *Mammillaria mendeliana*; 2001
40. *Mammillaria nocascanii*; 2000
41. *Mammillaria galleoni*; 1997

Mien van Brussel.

Markante persoonlijkheid, mooi mens, humor, erelid van de afdeling Maas en Peel maar vooral ook een groot liefhebster van succulenten. Mien heeft altijd een hele grote verzameling gehad totdat het niet meer ging. Daarna is ze wel actief betrokken gebleven bij het wel een wee van de afdeling. Zelfs toen ze de bijeenkomsten niet meer kon bezoeken. Helaas heeft ze net niet de 50 jaar gehaald bij Succulenta en de afdeling.

Na haar overlijden in augustus 2022 hebben wij als afdeling van haar familie een grote hoeveelheid zaden gekregen. Kijk maar of er iets van uitkomt, zo ja willen we wel een plant terug als aandenken. Wat geen verrassing was, dat de zaden voornamelijk van het geslacht *Mammillaria* zijn. Mien was daar dan ook in gespecialiseerd,

De zaden zelf, keurig verpakt met naam erop en jaartal. Dat was wel even een verrassing. Zaden uit de periode 1997 tot en met 2001. Dat is oud, heel oud. Zou daar nog iets bij zitten wat kiemkrachtig is? Het enige wat er verder van bekend is dat ze donker bewaard waren. Waarschijnlijk wel aan kamertemperatuur. Op zich zijn de jaartallen ook wel logisch omdat Mien al jaren geen planten meer had.

Persoonlijk vind ik zaaien ook iets van een geluksfactor hebben. Je kan de ene keer prima resultaten behalen en de andere keer op gelijke wijze een slecht resultaat.

Om deze uitdaging en eventuele resultaten een beetje inzichtelijk te maken, moet je het zaad verdelen over meerdere liefhebbers. In eerste aanleg 7 liefhebbers en later nog een aanmelding.

In het totaal zo'n 60 porties zaad, 19 daarvan dermate klein dat de porties niet verdeeld kunnen worden. Die 19 porties zaad zijn verdeeld over twee liefhebbers maar worden buiten beschouwing gehouden

Rest 41 porties, ook daarin verschillen en uiteindelijk gekomen tot 7 maal 41 porties en 2 maal 27 porties. Voorlopig dus nog 1 maal 27 porties in reserve.

Wat de uitkomst ook mag zijn, het is zeker niets wetenschappelijks, want alle deelnemers gaan op een voor hun vertrouwde wijze zaaien. Dus grondmengsel, temperatuur, vochtigheid en licht zullen in alle gevallen anders zijn. Dat geeft ook niet want het gaat maar om een ding: gaat er nog iets opkomen? Uiteraard zullen we de resultaten, voor zover die er komen, wel vergelijken.

Het is nu bijna december, in februari worden de zaden uitgereikt.

En dan .... afwachten maar. Het zal mij benieuwen.

Wist U dat ...

- > er in de succulententijdschriften de jaren zeer veel In Memoriams staan van bekende figuren uit de succulentenwereld.
- > ook in Nederland veel bekende liefhebbers gestorven zijn in de laatste jaren.
- > dus de oude garde verdwijnt in een hoog tempo.
- > de jongere liefhebber erg vaak een hele andere instelling heeft.
- > hierdoor het voor de oudere moeilijk is de jongere te begrijpen en omgekeerd.
- > de oudere liefhebber zich steeds minder op zijn gemak voelt tijdens contacten met de jongeren, omdat het aandeel van deze jongeren steeds groter wordt.
- > voor mijn gevoel de jongere pragmatischer gevoelens koestert t.o.v. onze hobby.
- > de energieproblemen van de laatste tijd niet bevorderlijk zijn voor een snelle uitbreiding van onze hobby

Hoe ouder hoe gekker!

Jack Schraets

Het is ongeveer een jaar geleden, dat wij (daarmee bedoel ik mijn innig geliefde vrouw en mijzelf) ons realiseerden, dat we bezig waren in steeds toenemende mate tegen de bierkaai te vechten. Het werken in ons niet al te kleine tuintje werd zo langzamerhand een penitentie. Van een leuke bezigheid werd het een belasting, die ook de dagen na zulke klusjes nog danig in onze botten te voelen was! Het werd zo erg, dat we daarover ook spraken met onze kinderen. Allengs werd ons duidelijk, dat onze lichamelijke krachten afnamen en dat het vrijwel onmogelijk was om ze op het oude niveau terug te brengen. Dat oude niveau zou dan idealiter zijn op het niveau van b.v. 25 jaar geleden.

We dachten er lang over. De boel verkopen en dan in een seniorenwoning gaan wonen was misschien mogelijk, maar dat wekte in ons geen blijde gedachten op. We vonden dat we op de huidige plaats vrijwel precies op de juiste plaats zaten.

Daarbij kwam dat seniorenwoningen meestal geen gelegenheid bieden om een kasje te bezitten en omdat we al ruim 50 jaar die stekelingen (zoals mijn vader vroeger vaker zei) tot onze belangrijkste hobby gemaakt hadden stemden dergelijke vooruitzichten ons niet vrolijk.

Op een gegeven moment kwam dochter Andrea op de gedachte, dat ze eigenlijk met haar man Jelle op zoek was naar meer woonruimte. Dus werd na veel wikken en wegen besloten om onze woning te verkopen aan de dochter en op het grondstuk erbij een Zorgwoning te plaatsen. Onze dochter en haar man zouden dan het 'oude' huis en de grond bezitten en we spraken dat ondergetekende kon beschikken over de cactuskas, zolang dat mogelijk zou zijn voor hem.

Nu, ongeveer een jaar later, is de zorgwoning klaargemaakt in de fabriek en op de laatste dag van februari zal ze worden geplaatst. Daarna moet alles nog tot in de puntjes afgewerkt worden, wat ook nog een kleine maand aan tijd vergt! Die tijd zullen we ook wel nodig hebben om te beslissen wat wel/niet mee mag naar het nieuwe verblijf. Een zorgwoning moet namelijk aan diverse eisen voldoen, waarvan mij vooral de oppervlakte van deze woning belangrijk lijkt; die mag namelijk maximaal 100 m² bedragen. In het 'oude' huis was de vloeroppervlakte veel groter! Dus moet er vooral in de boeken gesnoeid worden en dat zal wel niet gemakkelijk gaan!

Een en ander brengt wel veel drukte met zich mee. Hoewel ons door de bouwer vrijwel alle formaliteiten uit handen worden genomen, blijf je zitten met vragen als: hoe wil je de ruimtes ingedeeld hebben, welke kleuren moeten wanden en vloeren hebben enz. Waar wil je lichtpunten, stopcontacten enz. hebben?

Gelukkig heeft mijn eega daarover veel duidelijker ideeën dan ondergetekende!

Als U dit verhaaltje leest staat ons huisje er al en dan is misschien een keuze gemaakt wat betreft de boeken die ongetwijfeld niet allemaal een plaats kunnen vinden. Sterker nog: er zijn al ca 10 verhuisdozen vol met boeken weggebracht naar de jaarlijkse Boekenbeurs in Blerick. Volgens mij is dat nog maar een begin!

Het vaststellen van de boeken die moeten blijven en de boeken die vaarwel gezegd moeten worden, is een langdurig en pijnlijk proces. Daarbij heb ik besloten om de boeken over onderwerpen, die me het meest interesseren in ieder geval mee te nemen. Dat zijn dan allereerst de boeken over succulenten en die bestaan zo ongeveer uit 500 stuks. Daarbij zijn de boeken die ik dubbel heb slechts eenmaal geteld. Ik moet nog uitzoeken wat ik met de dubbele exemplaren kan doen, maar in ieder geval kan ik ze niet houden, want dan kan ikzelf het huisje niet meer in!

Mijn tweede grote interesse geldt de heemkunde. Dus de boeken over Arcen en de naaste omgeving zullen ook een plaatsje moeten krijgen. Dat brengt me automatisch naar de geschiedenis van Arcen. Aangezien Arcen geen metropool is moet ik veel gegevens van die geschiedenis halen uit meer algemene werken, hetgeen betekent dat alle werken hierover uit de regio en/of provincie eigenlijk bewaard moeten blijven. Dus zal dit onderwerp in mijn boekenkast ook wel enkele meters in beslag nemen.

Overigens zal de verhuizing vooral psychisch nog een hele belasting worden, want ik begin nu te merken, dat het voortdurend beslissen over zaken waarvan je al dan niet afscheid van wilt nemen nu al zeer moeilijk is! En dan heb ik nog alleen maar over een aantal boeken, die al tientallen jaren min of meer regelmatig gebruikt werden.

Mogelijk zal ik daarover in een volgende aflevering van het Afdelingsnieuws berichten.

Hoe verder?

Jack Schraets

De februaribijeenkomst met jaarvergadering leverde onze afdeling een nieuwe voorzitter op. Elders in dit Afdelingsnieuws vindt U van hem een artikel waarin hij poogt zijn plannen voor de afdeling uit te leggen.

Ik wil graag mijn mening daarover geven, maar tevoren duidelijk maken wat mij in het verleden weerhield en ook nu nog weerhoudt om al te stellige uitspraken te doen. Ten eerste ben ik geen bestuurslid (meer) en ten tweede bezoek ik de bijeenkomsten vaak niet of maar gedeeltelijk. Ten derde zou misschien een reactie kunnen zijn: "Doe het dan zelf! Je steekt geen hand uit!". Ter verdediging kan ik schrijven dat ik meer dan 40 jaar bestuurslid van de afdeling geweest ben en dat dat voldoende moet zijn. Mijn zeldzame bezoeken aan de bijeenkomsten zijn een gevolg van afnemende fysieke vermogens en het derde punt komt ook voort uit de veroudering van ondergetekende. Overigens zorg ik tot op heden nog steeds ervoor dat het afdelingsnieuws viermaal per jaar verschijnt.

John Jagerszky merkt in zijn artikel op dat er een grote behoefte is aan bestuursleden. Die behoefte is er in de ruim 60 jaar, dat de afdeling bestaat bijna steeds geweest. Dat wijst erop, dat er weinig leden zijn die een bestuursfunctie ambiëren.

Ik kan daar begrip voor opbrengen, maar het is voor ieder weldenkend mens duidelijk, dat er een aantal mensen moet zijn om de kar te trekken. Anders gezegd, mensen die voor werkpaard willen spelen. Voor de bestuursleden is het niet nodig, dat ze over bijzondere gaven of opleidingen beschikken, maar wel dat ze graag willen dat onze hobby en club blijft bestaan. Als die er zijn kunnen de leden volop genieten van de succulenten. Ze kunnen dan om raad terecht bij medeleden en vragen om ondersteuning bij problemen.

Het vinden van leden voor werkzaamheden lukte in het verleden het beste, wanneer men persoonlijk een beroep deed op iemand. Tijdens een vergadering vragen naar mensen, die bereid zijn een of ander ding voor de afdeling te doen, levert vaak geen enkel resultaat. Wanneer men mensen persoonlijk vraagt zijn ze veel meer geneigd om positief te reageren. Zo kun je trouwens ook voorkomen, dat er mensen een functie willen vervullen, waarvoor ze eigenlijk niet geschikt zijn!

Mij lijkt het een probleem te zijn, dat er weinig leden van onze afdeling zijn overgebleven. In de jaren waarin ik geen bestuursfunctie meer vervul is het ledenbestand sterk gewijzigd. Mensen, die voor mijn gevoel de ruggengraat van de afdeling vormden zijn er niet meer. Voorbeelden zijn Theo Gommans, Mien van Brussel, Piet Wienen en Bert Kuijpers. Ze zijn gestorven of kunnen de hobby niet meer beoefenen. Onder deze mensen waren er vele op wie het bestuur altijd een beroep kon doen als het nodig was.

Een laatste punt wil ik nog onder de aandacht brengen.

Altijd beschikten vroeger alle leden van de afdeling over een lijst met de adressen van de medeleden. Daardoor konden ze contact zoeken met anderen die zij daarvoor geschikt vonden. In het verleden ontstonden zo vaker vriendschappen tussen mensen, die b.v. dezelfde geslachten van planten verzamelden.

Tegenwoordig moet je een bestuurslid van de afdeling bellen om contact te maken met een ander lid. Ik weet dat de vereniging Succulenta dit zo wil, maar ik hoop dat het bestuur van de afdeling daar wat tegen kan doen, want op deze manier wordt het contact tussen leden bepaald door het bestuur en ik ben ervan overtuigd, dat het veel leden belemmert in het zich thuis voelen in de afdeling. Ik geloof zelfs dat deze maatregel funest is voor de opbouw van een hechte groep liefhebbers. Zo merk ik dat ik de meeste jongere leden niet ken. Ik ben ervan overtuigd dat veel leden ditzelfde probleem hebben.

Tot slot: onze nieuwe voorzitter heeft zijn handen vol om het losse zand waaruit onze afdeling op dit moment bestaat om te vormen tot een hechte groep. Overigens weet ik ook het adres van die nieuwe voorzitter niet!

Activiteiten (onder voorbehoud)

- 28 mrt. Lezing van Roelof Salters "Cactussen in Amerika"
25 apr. Thema avond.
7 mei Open Kas. (Opgeven bij Harrie Knapen, John Jagerszky of Rik Coenen)
20 mei Excursie naar Jaak Gijsen, Oudsbergen; Jos Segers, Dilsen; Jan en Annie Linden, Hoensbroek; Huub Caelen, Grevenbicht. Opgeven bij John Jagerszky of Rik Coenen.
23 mei Kees van Berkel "Knollen en bollen uit Zuid-Afrika."
27 juni Buitenbijeenkomst bij de fam. Jagerszky

HOBBYARTIKELLEN

VERKRIJGBAAR BIJ:
JACK V.D. STERREN
INDUSTRIESTRAAT 70, REUVER
MAIL: JACKV.D.STERREN@HOME.NL

VOEDING
ETIKETTEN
WATERVASTE STIFTEN

